

2010

2. Klasse Teaterhøgskolen presenterer

MOMO

eller kampen om tiden

—

Program

Regi: Øyvind Osmo Eriksen

Dramatisering: Øyvind Osmo Eriksen og Matilde Holdhus

Scenografi og kostyme: Nora Furuholmen

Koreograf: Ida Wigdel

Musikk: Simen Stensland

Lys- og altnuligmann: Tor Itai Keilen

Grafisk produksjon: René og Mats

Illustrasjoner: Esra Røise

2. Klasse Teaterhøgskolen

Kjære store og små, gamle og unge og kjempegamle og kjempesmå. Endelig er det sommer og tid for at teltet i frognerparken er slått opp igjen. Egentlig føles det som ganske kort tid siden vi selv var små og så på teater som var laget av skuespillerstudenter. Teaterhøgskolens elever har lagd teater i frognerparken i 36 somre på rad og når er det vår tid. Vips så går årene fortere enn minutter også står vi selv her i dag. Dette er en forestilling vi har jobbet med i flere millioner sekunder og som vi gleder oss til å vise til dere.

Vi skal fortelle dere om Momo, en historie som kanskje allerede har skjedd og eller kanskje kommer den til å skje. Vi leste den første gang i en bok av Michael Ende og tenkte vi ville lage teater av boka. Historien handler om ei jente som finner ut at noen grå herrer stjeler tiden fra menneskene. Hun må stoppe dem, men hvordan? Det blir en spennende fortelling, for hvis menneskene ikke lenger har tid til å leke og være sammen med hverandre, hva har man da igjen? Kanskje har du også selv møtt en grå herre en gang; en som stjeler tid fra deg eller noen du kjenner. Man må ta vare på tiden sin og dele den med noen som fortjener den, ikke la noen stjele tid fra deg! Det er moralen her i dag kan man si.

Forestillingen vår handler nemlig om tid. Men hva er tid egentlig og hvordan bruker man tid? Dette er vanskelige spørsmål som mange smarte folk har prøvd å finne svar på. Både Heidegger, Kierkegård og Einstein jobbet i mange år med å beskrive hva tid er. Man kan kanskje si at det ikke finnes ett riktig svar, men heller at alle mennesker har sitt eget svar på hva tid er. I vårt skuespill finner Momo en som vet mye om tid og som hjelper henne i kampen mot de grå herrene.

Vår skuespillertrupp består av syv herlige skuespillere som går i andre klasse. Vi har fått en instruktør som heter Øyvind, han har også skrevet musikk. Ida har lært oss å danse, Matilde har snekret sammen et manus, Nora har lagd scenografi og Musikermannen har skrevet musikk og er med oss hver dag og spiller med! Alle har jobbet veldig mye og noen ganger har vi hatt dårlig tid, da jobber man veldig fort og glemmer å bruke tid på å spise og lese bøker. Andre ganger har vi hatt god tid og har kunnet kose oss i sola og spist is mens vi jobbet.

Forestillingen vår varer i ca 425 000 sekunder, men vi føler den varer kortere, for tiden flyr jo som kjent når man koser seg og går sakte når man kjeder seg. Vi håper du vil kose deg like mye som vi gjør.

Hilsen hele 2 klasse.

(Snart 3 klasse og snart 4 klasse og deretter voksne... tiden flyr)

Regissør

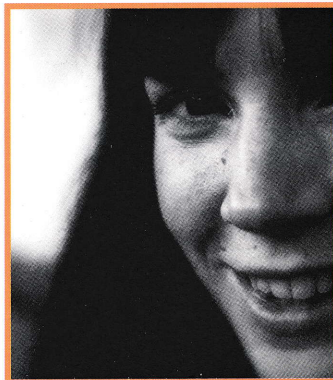
Øyvind Osmo Eriksen, utdannet ved Kunsthøyskolen i Oslo i 2005, sceneinstruktørlinja. Han har mottatt Hed-daprisen for beste regi på Gjengangere av Henrik Ibsen på Hålogaland teater og for Betre utan ball av Glen Belden på Det Norske Teateret. Han har også regissert Mio, min Mio av Astrid Lindgren og Evelyn og de grønne av Kjell Kristiansen på Hålogaland Teater. Sammen med Ida Wigdel driver han den kunstneriske duoen Wigdel Osmo Eriksen som bl.a har satt opp Stormen av Shakespeare på Rogaland Teater. Øyvind komponerer musikken til forestillingene sine, og er komponist og regissør for dansekompaniet Haagen-schmagen.

MOMO

Scenograf

Nora gikk ut fra KHIO i 2005 med hovedfag i Møbeldesign, og jobber nå freelance som scenografi/kostymedesigner. Hun har jobbet sammen med Øyvind Osmo Eriksen på flere produksjoner før, som "Mio min Mio" og "Gjengangere" på Hålogaland Teater og "Stormen" på Rogaland Teater. Ellers har hun ved flere anledninger jobbet på Nationaltheatret, Det Norske Teateret og Ricks Teateret.

Koreograf

Ida Wigdel, utdannet ved Kunsthøyskolen i Oslo i 2006, avdeling moderne dans og samtidsdans. Som danser har hun jobbet for blant andre Ingun Bjørnsgaard, Ina Christel Johannessen Francesco Scavetta og Dans Design. Hun har koreografert To see a man about a dog med kompaniet Haagenchmagen (Janne-Camilla Lyster og Ida Wigdel) og BEyond the face med The Line (Kristina Søetorp, Ole Martin Meland og Ida Wigdel). Sammen med Øyvind Osmo Eriksen driver hun den kunstneriske duoen Wigdel Osmo Eriksen som bl.a har satt opp Stormen av Shakespeare på Rogaland.

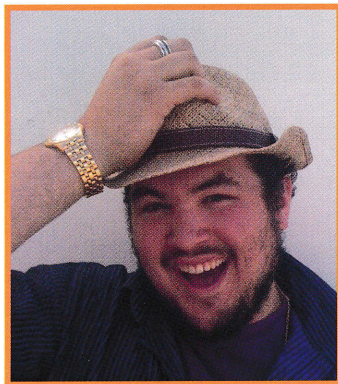
Dramaturg

Jeg er Matilde Holdhus og jeg er fra Stavanger. Jeg har bodd 5 år i Danmark, der har jeg studert dramaturgi! Jeg er ferdig å studere nå, og har vært så heldig å få jobbe sammen med gjengen her i frognerparken. Jeg er 25 år og liker barneteater veldig godt.

Musiker

Jeg er Simen, Nyutstumo Stensland, musiker og utdannet lydtekniker innen film og TV. Har drevet med diverse instrumenter siden slutten av 80-tallet og har de siste årene komponert musikk til flere teaterforestillinger, skolerevyer og kortfilmer. Til daglig spiller jeg i We Are Planet, dOMi og The Supervisors som spiller henholdsvis kristiansandsrock, punk og punk.

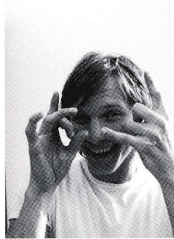

Lys

Tor Itan Keilen, 22 år, fra Oslo. Har gått teater på Romerike Folkehøgskole, har vært sivilarbeider på Riksteateret og studerer for tiden Drama og Teaterkommunikasjon på Høgskolen i Oslo. Tor startet sin teatererfaring på Maridalsspillet i Oslo, og har siden hatt både kunstneriske og administrative oppgaver i flere teaterlag og frigrupper. Han sitter i styret på Teater Neuf- Studentteateret i Oslo, og er nylig blitt leder for Akerselva kultur og teaterlag. Tor liker ikke å sitte stille, og har derfor valgt å tilbringe sommerferien sin i Frognerparken sammen med en fantastisk gjeng fra Teaterhøgskolen. Er det noe galt med lyset er det antageligvis denne mannens feil.

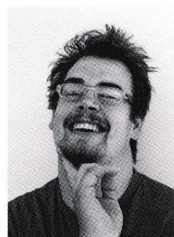
Da jeg var liten

Oddgeir Thune

Da jeg var liten trodde jeg det høyeste tallet i verden var 121. Hver gang noen ville bevise at man kunne telle lenger, hadde jeg noe annet jeg måtte gjøre. (Det var forresten svært få som turde prøve å telle så langt.)

Roger Opdal Paulsen

Da jeg var liten krabbet jeg aldri, men jeg rullet bortover gulvet. Men når man ruller har man ikke så mye kontroll hvor man drar, så hodet mitt stiftet mange bekjentskap med både flere bord og stoler! Og jeg kan med sikkerhet si at det har gjort meg til den personen jeg er i dag, på godt eller vondt!

Kjersti Tveterås

Da jeg var liten ønsket søsteren min og jeg oss kyllinger. Det fikk vi ikke. Da hjalp morfar oss å skaffe syv kyllinger som vi gav til mor og far til jul. Det ble god stemning . Moralen er: Det man ønsker seg, men ikke får, er det lurt å gi til mor og far til jul. Det er nemlig veldig vanskelig å bli sint på en presant. Især om den er levende og veldig veldig søt.

Ida Elise Broch

Da jeg var liten demonterte jeg lp-spilleren til far og mor og gikk ut i skogen med nonstop for å ringe ET.

Da jeg var liten

Iselin Skjæveland Shumba

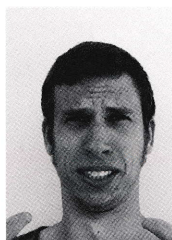
Da jeg var liten fikk jeg en lillesøster og en lillebror på likt. De var tvillinger. Jeg var bare ett år og elleve måneder da de ble født. Men, selv om jeg var veldig liten husker jeg fortsatt dagen de kom til verden. Tenk det!

Susann Bugge Kambestad

Da jeg var liten (men likevel litt stor) hadde jeg et alterego som het Den Ufarlige Marikåpen. Det beste Den Ufarlige Marikåpen visste var å løpe kjempefort naken rundt i hagen.

Herbert Nordrum

Da jeg var liten hadde jeg en fantastisk kjeledress. Hver eneste dag, uansett vær, tok jeg den på fordi da følte jeg meg som en ninja. Jeg hadde en lek som jeg alltid lekte. Jeg var halvt alv, halvt menneske/ninjaleiemorder(i fremtiden) og hadde alt mulig av gadgets. Leken var så dramatisk og innviklet at det ble en lang såpeopera inni mitt eget hode. Jeg invistrete masse følelser i leken. På en måte er jeg enda ninjaleiemorderen. Lenge leve fantasien!

Å gjøre ting tar tid. Kjekke ting føles ofte som de tar kort tid, men kjedelige noen tar noen ganger kjempelang tid.

Sett
ring rundt
hvor lang
tid du FØLER
det tar å:

<u>Rydde rommet:</u>	30 min	1 time	3 dager
<u>Spise is:</u>	5 min	3 sek	2 år
<u>Leke med bestevennene:</u>	4 timer	15 min	15 sek
<u>En skoledag:</u>	5 timer	2 min	7 år
<u>Spise middag:</u>	1 min	3 dager	2 timer
<u>Kose med hunden/kattet din:</u>	15 min	1 sek	1 dag
<u>Sommerferien:</u>	2 mnd	1 dag	5 sek

Hvem er hvem?

Her er det ett barnebilde og ett voksenbilde av hver skuespiller. Klarer du å se hvordan barna ser ut som voksne?
Sett sammen tallet med bokstaven!

MOMO

1

4

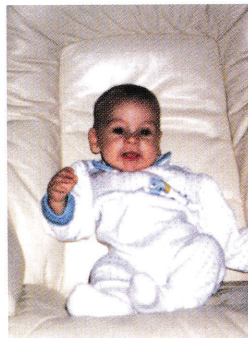
2

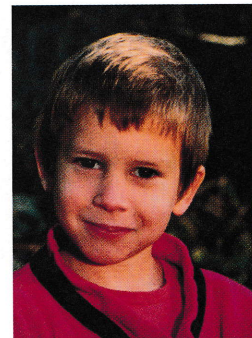
7

6

5

3

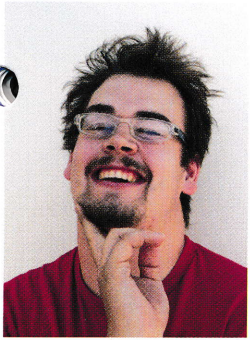
D

C

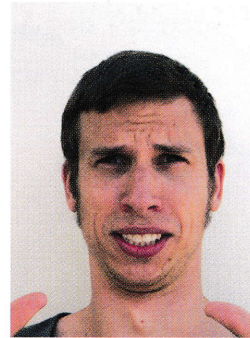
E

A

F

G

B

Svar:

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Eksempel:

4E

Michael Ende og Momo

Av: Matilde Holdhus

MOMO

Boken Momo – eller kampen om tiden. Er skrevet av Michael Ende. Ende har skrevet flere barnebøker og regnes som en av de mest suksessfulle og elskede barnebokforfatterne i vår tid.

Ende er mest kjent for bøkene om Jim Knapp og ikke minst Den uendelige historie, men har i tillegg en lang og imponerende bibliografi bak seg. Filmatiseringene av bøkene på 80 tallet økte også populariteten hans. Bøkene er oversatt til 40 språk og har solgt over 20 millioner eksemplarer.

Michael Ende ble tidlig påvirket av sin kunstneriske familie og skolegangen på steinerskolen. Man kan tydelig se antroposofiske tendensene i flere av bøkene hans: Ende er skeptisk til systemer og regler som ødelegger fantasien. Barndommen er et symbol på kvaliteten livet har, også for voksne. I Momo trues fantasien av de grå herrerne. Et symbol på stresset som det moderne samfunnet fører med seg. Man kan også tenke seg at vi står foran større utfordringer i dag enn da Momo ble skrevet i 1973. Momo sender ut et varsku om

farene rundt effektiviseringen av hverdagen. Tid er penger sies det, og flere ønsker seg mer fri i stedet for høyere lønn.

Endes mantra synes å være at systematiseringen av de uforståelige tingene ved livet har konsekvenser. De verdier som ikke kan måles (tiden, fantasien, kunsten) viser seg i hans bøker som det mest verdifulle; det som gjør livet verdt å leve.

De grå herrerne er ute etter menneskenes tid, dette gjør de gjennom å systematisk innføre strenge krav til tidsbruk. Hvorfor være på besøk i en time, når man får unna det meste av praten på et kvarter? Ja hvorfor egentlig? Argumentasjonen til de grå herrerne er skremmende lett å følge, men hva har man igjen for det? Synkende livskvalitet følger gjerne den høynede effektiviteten. Det ser ut til at fantasien, tålmodigheten og leken må vike. Verdier som barna og som Michael Ende helt klart satt høyt.

CATO PLACATO på NORDBERG TRYKKERI,
Bjørn Bugge, Ida Hevrøy, Bjørn Asle Grimstad,
Kjersti Kambestad, Arnfinn Hagen på Norsk
Teaterråd, Folmer Hansens Forlag, Leo
Skjævesland Shumba, Linnea Skjævesland
Shumba, Henrik Aasvestad, Bjørnen, Annbjørg
Skjævesland, Aslak Nore, Harald og Torill Thune,
Lavasir Nordrum, Sullivan Nordrum, Emanuel
Nordrum, Sigbjørn Solli Lujng, Kristina Slinning,
Hege Nylund, Einar Broch, Oda Helenes Ekre
og Erik Krogstad som har oversatt boken "Momo
eller kampen om tiden" til norsk.

Boken "Momo –eller kampen om tiden" er gitt ut
på Cappelen Damm Forlag